

La UCE homenatja la «persistència patriòtica» d'Espar Ticó

L'activista cultural rep el Premi Canigó a Prada de Conflent per una trajectòria que va dels Fets de Palau al Congrés de Cultura Catalana



Josep Espar Ticó i Jordi Casassas a l'UCE. | Josep M. Montaner

Hi ha un fil històric entre els combatents del catalanisme antifranquista i els Joaquim Forn, Oriol Junqueras, Josep Rull i Jordi Turull. Ho ha dit l'advocat i activista Josep Espar Ticó, en el transcurs de l'acte de concessió del Premi Canigó que li ha estat concedit per la Universitat Catalana d'Estiu. Joan Talarn, president de la Diputació de Lleida, i Jordi Sales, vicepresident de la Fundació UCE i fill de l'escriptor Joan Sales, han fet la lloança d'Espar. El president de la UCE, Jordi Casassas, ha presentat l'acte.

Espar ha posat en valor la tasca feta per molts joves catalanistes a partir dels anys cinquanta i fins a recuperar les institucions pròpies. De les moltes coses que ha engegat al llarg de la seva vida, ha subratllat la feina feta pel Congrés de Cultura Catalana i pel GEN (Grup d'Estudis Nacionalistes), i ha tingut paraules de reconeixement per figures com Raimon Galí, mossèn Josep Maria Ballarín o pel mateix Jordi Sales, present en l'acte.

Casassas ha donat una perspectiva històrica del segle XX català, del qual 47 anys han estat sota règims dictatorials. La Segona República va ser un parèntesi, i la Mancomunitat va fer una tasca de construcció enmig d'enormes dificultats. La "persistència" de molta gent ha estat determinant per Catalunya, ha subratllat Casassas, que ha mostrat Espar com una d'aquestes persones.

Talarn ha posat Espar com a exemple de la lluita de Catalunya en la segona meitat del segle XX i

"referent del catalanisme". Ha destacat que Espar sempre ha exercit de balaguerí, terra pairal de la seva família, i el seu convenciment que era en el terreny cultural on el combat per la reconstrucció catalana era essencial.

Sales ha parlat d'Espar com del "noi de la Sibèria", en referència a la botiga pelletera que va regentar, i ha dit que si hi ha un concepte clau en la vida de l'activista és el d'"eines de presència", les que va contribuir a crear. Com eina de presència va ser entonar el Cant de la Senyera al Palau de la Música un vespre del 1960, en el que es van anomenar els Fets de Palau. O el seu paper en la Llibreria Ona o en el moviment de la Nova Cançó.

Espar, de 92 anys, acumula una llarga trajectòria d'activisme cívic i cultural. El seu nom ha estat clau en la major part dels episodis de la història del catalanisme des de la nit franquista. La biografia d'Espar permet resseguir les campanyes i batalles de l'antifranquisme en el camp de la defensa de la llengua i la represa cultural.

Membre del grup CC, al costat de l'expresident Jordi Pujol, va ser un dels qui va engegar la campanya contra Luis de Galinsoga, falangista i director de La Vanguardia, el 1959, va ser present en els Fets de Palau, en l'impuls als Setze Jutges i la creació d'Edigsa, en l'aparició de la revista Cavall Fort, en la fundació del diari Avui i en el Congrés de Cultura Catalana.